

- Да се заклеияват изолацията/изключването и различията, като хората, отъждествявани с тези категории, се смятат за незрели;
- Да се оценяват изключенията и да се забелязват различията, те да се легитимират, както и да се признае техният потенциал за промяна.

Докато медиите и повечето източници по развитието на въпроса са доминирани от първите три положения (van Dijk, 1992), всъщност само четвъртият подход предоставя база за развитие на онова което Галтунг (Galtung 2002) нарича четвъртия подход към многокултурността (мултикултурализма), който позволява преход от многокултурно общество към многокултурни личности или с други думи позволява активното съвместно съществуване на повече от една култура в един индивид, (ключово условие, когато става въпрос за преодоляване и разрешаване на конфликти).

От културна гледна точка, субстанционалният патриотизъм е предизвикан на основата на ключовото разграничение между затворените възприятия на Другия от една страна и отворените възприятия – от друга страна, както те се описани от Милтон Рокаш (1960). Фобията и страхът от Другия/Различния са повтарящи се характеристики на затворените/консервативни възприятия. Обоснованото несъгласие и критика, а също така разбирането и уважението, пък са характерни за отворените възприятия. Те предполагат да не се правят прекалено общи и генерални изводи, както и способността да се променят както собствените възгледи, така и тези на другите, като се отчитат нови реалности и факти.

Това е ключово отношение за целите на положителното трансформиране на конфликти и за налагането на социала сплотеност и единство според неагресивният подход на Йохан Галтунг, който предвижда действия за промяна на нагласите и отношенията, действия за намаляване и елиминиране на насилието и действия за трансформиране на конфликта. Ето защо ключов компонент за подобряване на социалната сплотеност е межкултурната чувствителност. В тази област понастоящем са разработени около двадесет различни инструмента (Earley and Ang, 2003). Те включват нарастващото значение на между-културните познания и компетентности, както и способността участниците да се отказват от усвоени когнитивни модели в обществата, които се характеризират с наличие на множество култури и изолация.